

Kiss Benedek

Ha kedvesem kitüntet

Ha kedvesem kitüntet mályvaszín
csecsével,
játszom én véle, mint angyali csecse-
becsével,
leütném, mint ritka főnyereményt,
kemény pecséttel.

De bizony ritkán áll sandán
az esti nap,
lenyugszik a sok Nap csórén és
hallgatag,
mire őrzi kincsét a lenge
blúz alatt?

Pásztorolom én mint egy ritka
kecskét,
vagy lesem, mint szivárványból támadt
tőgyes zergét,
s ad vagy nem ad, dönti rám a bizonytalanság
keresztjét.

Megállj, kedveském, mályvaszín kebleid
elfonnyadnak,
nyújtanád akkor már ennek-
annak,
s én is mást kívánnék már
magamnak!

Keblek titkai

Kószálok hatalmas mellek alatt,
óriás füstölő leng felettem,
keblek, mellek, cicik lógnak
megfüstölve vagy fehéredetten.

Némelyikből csordul a tej,
némelyikről szőrszálak lógnak,
s nem tudom, nem tudom eldönteni,
melyikre kössem lobogómat.

Fölsejlik Balog Márta melle,
ő igazándiból szeretett,
emlőjén kivert a tej harmata,
mennyei ízzel emtetett.

Aztán a kis-cinke Pannié,
ki mikor ölet megnyitotta,
kezemre kottázódott cicijéről
a cinke-nóta-kotta.

Volt aztán dunna-puhaságú,
vagy mint Borié, szétmarcangolt,
körte is volt, alma is volt,
körte is, alma is markomba hullott.

Kószálok hatalmas mellek alatt,
óriás füstölő leng felettem,
lógnak a csecsek, csöcsök alétan,
némelyikből anyatej csöppen.